

UBND thị xã Cam Ranh:

Không chịu sửa sai tiếp tục “quay” quyền lợi của dân

Vòng vo đủ mọi lý lẽ, với những chứng cứ bằng... miệng của nhân chứng không được xác định danh tính, một vụ việc tranh chấp đất đai diễn biến suốt 10 năm qua, UBND thị xã Cam Ranh ban hành quyết định thu hồi đất mượn của dân thiếu căn cứ nhưng vẫn không chịu sửa sai....

Như đã phản ánh ở số báo trước (xem bài: UBND thị xã Cam Ranh: Cố tình không sửa sai?, đăng trên Tạp chí Pháp lý số cuối tháng 2/2009), ngày 7/4/2009, UBND thị xã Cam Ranh ban hành C/v số: 1115 trả lời Tạp chí Pháp lý giữ nguyên quan điểm, chúng tôi đã làm việc với ông Nguyễn Chính- Chánh thanh tra thị xã Cam Ranh. Tại buổi làm việc này, ông Chính cho rằng: Ông Nguyễn Ngọc Thành không chứng minh được mình có giấy cho mượn đất, đó chỉ là hai biên bản xác nhận của những nhân chứng trước và sau thời điểm lập giấy (chúng tôi sẽ phân tích ở phần sau). Do đó, hoàn toàn không đủ cơ sở pháp lý để trả lại đất. Khi chúng tôi đề nghị ông cho xem những văn bản như trưng thu, trưng mua hoặc quyết định thu hồi đất khi bị bỏ hoang thì ông Chính “hồn nhiên”: “Nếu có thì chúng tôi đã lấy đất lâu rồi (!!?)”; và khẳng định: Quyết định 1071/QĐ-UBND ngày 24/11/1999 là có hiệu lực, không thể bàn cãi!?

Trở lại về hai biên bản xác nhận của những nhân chứng từng đại diện cho chính quyền mượn đất gia đình ông Thành, ngày 15/1/2009, Thanh tra thị xã Cam Ranh tổ chức cuộc họp quần dân chính phủ. Tại cuộc họp này, thanh tra thị xã cho rằng: Giấy chứng nhận mượn đất đề ngày 18/3/1982, có chứng nhận của ông Huỳnh Đường và giấy chứng nhận ngày 15/8/1991 của ông Nguyễn Xuân Hải (hai cán bộ xã) là không có giá trị thực, do chênh lệch về mốc thời gian (bản có xác nhận của ông Huỳnh Đường được lập năm 1980 và bản xác nhận của ông Nguyễn Xuân Hải thực hiện vào năm 1991). Về cơ sở pháp lý của hai giấy chứng nhận này, theo tinh thần Nghị định 84, tại mục 4, Điều 3 thì: “Nếu đất không có một trong những loại giấy tờ chứng minh quyền sở hữu, nhưng được xác nhận trên cơ sở thu nhập ý kiến của những người từng cư trú cùng thời điểm là hợp lệ”.

Trong khi đó “cơ sở pháp lý” để

UBND thị xã Cam Ranh tiến hành thu hồi đất của gia đình ông Thành: “Có một người cư ngụ tại khu vực đất này từ trước năm 1970 trình bày: Khoảng năm 1970, thửa đất trên có nhà tạm, diện tích khoảng 20m2, được sử dụng làm tiệm hớt tóc, do hai vợ chồng trẻ hành nghề (không rõ họ tên), năm 1975 thì đóng cửa nhưng bị một người tên Huệ tự chiếm để ở và bán thuốc lá. Sau đó, UBND xã tiến hành dỡ bỏ để làm khu sinh hoạt cho thanh niên, đến năm 1984 thì xây dựng Hội trường xã... ??!”. Song cũng từ thực tế này, gia đình ông Thành mới thực hiện việc khai báo hiện trạng và đất đã được Ty Điện địa Cam Ranh chứng thực vào năm 1972 (có kèm theo trích lục bản đồ và giấy xin khai khẩn). Như vậy, xét trên logic thì, không có chuyện từ năm 1970 thửa đất trên là vô chủ.

Theo chúng tôi, về cơ sở pháp lý để khẳng định tính hợp pháp của lô đất thì việc cho rằng đất vô chủ, thuộc quyền quản lý của Nhà nước nhưng UBND thị xã Cam Ranh chỉ dựa trên trình bày bằng miệng của một người không được xác định danh tính là không đúng với quy định của Luật Đất đai. Thứ hai, việc Thanh tra thị xã tổ chức họp nhưng không mời đương sự (ông Thành) và những người có nghĩa vụ, quyền lợi liên quan là thiếu dân chủ và

không đúng với quy định của pháp luật về giải quyết khiếu nại, tố cáo. Thứ ba, nếu so sánh tính pháp lý về quyền chủ sở hữu lô đất giữa Nhà nước ở đây đại diện là UBND thị xã Cam Ranh, và người khiếu nại, thì những lập luận của UBND thị xã Cam Ranh hoàn toàn mang tính ước lệ, phỏng đoán (không xác định được danh tính người sử dụng, không có văn bản trưng thu, trưng mua hoặc quyết định thu hồi khi đất bị bỏ hoang...). Như vậy thì UBND thị xã Cam Ranh cũng đâu có đủ căn cứ pháp lý để thu hồi đất.

Liên quan tới vụ kiện kéo dài này ở Cam Ranh, được biết ông Phạm Xuân Lý- nguyên Phó chủ tịch xã Cam Phúc Bắc cũng đã có chính kiến, thể hiện qua giấy xác nhận và vẫn bảo lưu quan điểm như ở giấy xác nhận lần đầu. Một điều nữa cũng cần được nêu ra là tất cả những nhân chứng quan trọng trong vụ việc này chưa một lần được đối thoại với cơ quan thẩm quyền UBND thị xã Cam Ranh.

Từ cách giải quyết vụ kiện đầy cảm tính và áp đặt trên, thiết nghĩ các cấp thẩm quyền UBND tỉnh Khánh Hòa cần sớm chỉ đạo UBND thị xã Cam Ranh xem xét lại vụ việc một cách đúng pháp luật, khách quan, đúng thực tế nhằm bảo đảm quyền lợi hợp pháp cho công dân. ■

Lâm Đồng:

Cần xem xét lại bản án phúc thẩm dân sự số 42

Ngay 10/06/2009, TAND Tđ, Đà Lạt xem xét Bản Án phúc thẩm dân sự về tranh chấp quyền sử dụng đất số 42/2008/Đ.Đ.Đ. của Tòa án cấp phúc thẩm của Tòa án địa phương và Bản Án phúc thẩm dân sự về tranh chấp quyền sử dụng đất số 42/2008/Đ.Đ.Đ. của Tòa án cấp phúc thẩm của Tòa án địa phương. Tuy nhiên, theo quy định của pháp luật về tố tụng dân sự, việc xem xét lại bản án phúc thẩm dân sự chỉ được thực hiện khi có yêu cầu của đương sự. Trong trường hợp này, đương sự đã có yêu cầu xem xét lại bản án phúc thẩm dân sự số 42/2008/Đ.Đ.Đ. của Tòa án cấp phúc thẩm của Tòa án địa phương và Bản Án phúc thẩm dân sự số 42/2008/Đ.Đ.Đ. của Tòa án cấp phúc thẩm của Tòa án địa phương. Tuy nhiên, theo quy định của pháp luật về tố tụng dân sự, việc xem xét lại bản án phúc thẩm dân sự chỉ được thực hiện khi có yêu cầu của đương sự. Trong trường hợp này, đương sự đã có yêu cầu xem xét lại bản án phúc thẩm dân sự số 42/2008/Đ.Đ.Đ. của Tòa án cấp phúc thẩm của Tòa án địa phương và Bản Án phúc thẩm dân sự số 42/2008/Đ.Đ.Đ. của Tòa án cấp phúc thẩm của Tòa án địa phương.